

POGARSZAĆ (5) *vb impf*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); *pierwsze a pochylone*.

praes 3 sg pogárszã (4). ◊ [3 pl pogárszają.] ◊ *con* 3 sg m by pogárszãł (1).

Sł stp, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI w. (ten sam przykład) błędnie: pogorszać s.v. pogorszyć.

Czynić gorszym, doprowadzać do grzechu; scandalizare Vulg [kogo] (5) : to yeft nagorfcy kto nyetelko yfz sam zly ale y ynfche pogarfcha PatKaz III 149; Czemu ręki álbo nogi łobye nye vtneyfz/ álbo oká nye wylupifz/ kyedy cię pogarfía? KromRozm I M2; A przetoż/ ieřliby pokarm pogarfíał brátá moiego/ nie będę mięfá iadł ná wieki/ ábym brátá łwego nie zgorřfył. Leop 1.Cor 8/13, Matth 18/8; WujNT Mar 9/47; [GilPos 5, 99v].

Formacje współrdzenne cf GORSZYĆ.

Cf [POGARSZAJĄCY], POGARSZANIE

MZ